

DIRECTIVA BOLKESTEIN, UNA APROXIMACIÓ

DOSSIER ELABORAT PER ALBERT MARÍN
A PARTIR DE MATERIALS
D'ATTAC, CES, LE MONDE I CCOO

Introducció

L'aproximació a qualsevol text articulat suposa endinsar-se en la filosofia de fons que dona sentit als articles que componen el cos de la llei, del decret, del projecte... Cal també tenir en compte el context que l'ha inspirat i la ideologia o les ideologies dels autors experts que l'han desenvolupat.

Perquè aquesta aproximació sigui objectiva, caldrà fer un esforç per contrastar la pròpia opinió amb diverses opinions d'altres sectors involucrats en la temàtica.

Això és el que s'intenta fer en aquesta breu aproximació a la **Directiva del Parlament Europeu i del Consell, relativa als serveis en el mercat interior**, coneguda com a **Directiva Bolkestein**, el text íntegre de la qual podeu trobar a: http://europa.eu.int/eur-lex/es/com/pdf/2004/com2004_0002es01.pdf

La raó principal d'oferir-vos aquesta breu aproximació a aquest document i a les circumstàncies que han acompanyat la seva trajectòria, està en la gran importància que tenen les lleis promulgades a la Unió Europea per al futur dels ciutadans i ciutadanes europeus i, per tant, per a nosaltres.

El neoliberalisme, sota la capa de modernitat i eficàcia, es va ficant en les estructures polítiques, socials i econòmiques, sense que ens en adonem, fins que esclata en les nostres vides (deslocalitzacions d'empreses, pèrdua de drets socials, privatitzacions de serveis, desregularitzacions...). Els mitjans de comunicació, com ha passat amb aquest document, acostumen a informar segons els interessos polítics i econòmics dels grups de pressió dominants, i així informen poc o gens sobre determinats temes.

La Directiva Bolkestein ha estat ben poc o gens coneguda entre els ciutadans fins que darrerament el Parlament de la Unió Europea l'ha aprovat en primera lectura i amb modificacions importants. Solament ens n'han informat, alguns diaris, sobre alguns aspectes i en moments puntuals, sense donar-hi gaire relleu. Ha estat gràcies a algunes ONG, sindicats i partits que s'ha pogut seguir l'inici i trajectòria de la directiva en qüestió.

No era important...? No convenia dir-ne res...? Valia més no moure el personal...? Esperem que, després de llegir aquesta breu aproximació, podrem calibrar-ne una mica més la importància.

Historial de la Directiva Bolkestein

El procés s'inicia en la reunió de caps d'Estat i de govern celebrada a Lisboa el 2001, amb l'acord de tots els participants de fomentar una estratègia, anomenada "L'Agenda de Lisboa", per convertir la Unió Europea "en l'economia més competitiva del món".

Inspirada en l'acord que, a nivell del comerç mundial, es va arribar amb l'AGCS (any 1995) (Acord General sobre el Comerç de Serveis), començà la seva trajectòria oficial el 13 de gener del 2004, en ser adoptat aquest text per la Comissió Europea, aprovat entre altres per: Michel Bernier (Unió pel Moviment Popular, centre/dreta de França), Pascal Lamy (Partit Socialista Francès), Philippe Busquem (Partit Socialista Belga) i Michael Schreyer (Verds alemanys), amb el nom de "**proposta de directiva sobre serveis en el mercat interior**".

Aquesta proposta es va fer des de la Direcció General del Mercat Interior, en què com a persona més significativa figurava el senyor Frits Bolkestein (d'aquí el nom de la directiva), polític holandès de 73 anys, pertanyent al Partit Liberal, que va ser president de la Internacional Liberal entre 1996-1999, any que va entrar a formar part de la Comissió de la Unió Europea, presidida per Romano Prodi, com a Comissari d'aquesta, treballant en Mercat Interior i Unió Duanera fins al 2004. Es constituí un grup de treball mixt de representants de la Comissió i dels Governos de la Unió Europea que es va reunir set vegades entre el 27 de febrer i el 26 de maig per a l'estudi intergovernamental de la proposta.

Aquest projecte ha conegut una llarga tramitació al Parlament Europeu des de 2004 i ha passat pel canvi en la presidència de la Comissió de Romano Prodi a Durao Barroso.

A la cimera del Consell Europeu de primavera, 22 de abril de 2004, per pressions del president francès Jacques Chirac, s'acordà retocar el text per corregir aspectes que modificaven la protecció dels Estats sobre determinats serveis públics defensats pels sindicats europeus; retocs que fins al gener del 2006 no es van incorporar al projecte.

Va passar, durant el 2004, per la Comissió d'Afers Jurídics i Mercat Interior (ponent Evelyne Gebhart) i la d'Ocupació i Afers Socials (ponent Anne van Lancker); per l'octubre de 2005 es va debatre a la Comissió d'Economia, en la qual va perdre totes les millores que s'havien introduït a la Comissió d'Ocupació, malgrat que es van debatre unes mil esmenes al text.

D'aquesta manera amb un text gens satisfactori, per la manca d'un contingut més social, va quedar llest per ser debatut al plenari del Parlament Europeu a Estrasburg el 24 d'octubre del mateix any. Quan va arribar la data de la votació i davant de la quantitat d'esmenes (1800), la comissió va decidir ajornar la votació, per tenir temps per a la

reflexió, fins al gener del 2006; no obstant això, es va votar el 22 de novembre en les comissions de Mercat Interior i la de Protecció del Consumidor del Parlament (IMCO), en què la majoria va rebutjar les millores essencials proposades per la ponent Evelyne Gebhard, ja acceptades per la Comissió d'Ocupació i Assumptes Socials del Parlament Europeu, i paral·lelament va passar pel Consell de la Competència el 28 de novembre per sintetitzar les postures de cara als 25 membres de la Unió, per tal d'harmonitzar els articles més controvertits.

La data fixada per a la presentació al Parlament novament va ser ajornada i durant la darrera setmana de gener i la primera setmana de febrer el Projecte va ser modificat en profunditat en un consens entre els representants del Partit Popular Europeu i el Partit Socialista Europeu, eliminant, sembla, l'expressió del "Principi del País d'Origen" no així el contingut, difícil d'eliminar, ja que aquest constitueix el substrat de tot el document, eliminar-lo del tot implicaria eliminar tota la Directiva, cosa demanada per alguns partits d'esquerra i ONG.

El 15 de febrer es presentà al Parlament Europeu i el 16 es procedí a la votació en primera lectura, la votació va ser certament sorollosa, barrejada de desencant d'alguns, sobretot del Partit Popular Europeu que la trobaven molt fluixa i d'altres sectors dels partits d'esquerra que la volien amb més modificacions.

Primerament es presentà una proposta dels grups d'esquerra (IUE-IVN i Verds) en què es refusava la directiva per considerar que "el text actual està marcat per molts aspectes negatius per a la cohesió social i el manteniment del que resta de l'estat del benestar i del model social europeu"; la proposta va ser desestimada per 153 vots a favor i 486 en contra.

A continuació es va presentar a votació el text reformat de consens, dels grups del Partit Popular Europeu i del Partit Socialista Europeu, que fou aprovat per 394 vots a favor, 215 en contra i 33 abstencions.

Ara es presenta una nova etapa en la trajectòria de la Directiva Bolkestein, llarga i feixuga. A partir d'ara ha de passar pel Consell Europeu (els ministres dels 25 països de la Unió), que decidirà sobre el que cal fer amb aquesta proposta, podrà fer les esmenes que convinguin per després passar-la, novament, al ple del Parlament en segona lectura. Difícilment es podrà complir el projecte de Lisboa, per tal que sigui vigent l'any 2010.

Elements més polèmics de la Directiva Bolkestein

I. Àmbit de la directiva

Puesto que el sector de servicios supone ahora alrededor del 70% del Producto Nacional Bruto y del empleo en la mayoría de los estados miembros (EM) de la Unión Europea (UE), la abolición de los obstáculos legales existentes a la libertad de establecimiento y a la libertad de la circulación de servicios entre los EM forma el núcleo de la propuesta. Como dijo Bolkestein, "algunas de las restricciones nacionales son arcaicas, abiertamente engorrosas y violan la legislación de la UE; simplemente tienen que desaparecer"; aunque esos "obstáculos" sean a menudo las disposiciones que las autoridades públicas adoptan para garantizar que se mantiene o consigue: un mejor suministro de servicios desde el punto de vista de la mejor administración del dinero público, el acceso universal a los servicios, la garantía de calidad de los servicios suministrados, leyes laborales y relativas a los honorarios, regulación de las comunicaciones comerciales, etc, a fin de que la enorme industria de los servicios no se convierta en una jungla en la que la competitividad más despiadada se enseñoree de ella.

El ámbito de la Directiva Bolkestein abarca todos los servicios considerados "actividades económicas". El criterio esencial para una actividad económica es el de que "normalmente se haga a cambio de una remuneración", aunque dicha remuneración no la deba pagar necesariamente el destinatario del servicio, pudiendo ser el Estado quien la pague mediante la forma de subvención.

Un memorando de la Comisión, emitido sólo en inglés, establece una lista no exhaustiva de los servicios que contiene la directiva, que van desde los legales hasta profesiones como fontanería y carpintería, construcción, distribución, turismo, transporte, sanidad, cobertura sanitaria, medioambiente, arquitectura, cultura y cazatalentos. De acuerdo con la directiva, sólo las actividades específicas en los ámbitos de los servicios financieros, de las comunicaciones electrónicas y de los servicios de transportes están explícitamente excluidas, porque ya habían sido desreguladas por otros instrumentos de la UE, aunque las normativas de esta directiva se acumularán a las ya existentes, haciéndolas aún más rígidas. Tampoco se libran los servicios de interés general ni otras funciones soberanas,

y ello pese a que el criterio de provisión de servicio "a cambio de remuneración" establecido por el enunciado sugiere lo contrario, puesto que el acceso a una amplia variedad de servicios públicos requiere el pago de alguna contribución o tasa y lo mismo se aplica a las instituciones que trabajan por el bien común, desde los suministradores de servicios voluntarios de bienestar social a los organismos de inspección técnica. Las únicas actividades que pueden excluirse con cierta certeza son las que carecen totalmente de remuneración (por ejemplo los servicios suministrados gratuitamente por asociaciones que están financiadas por suscripciones y donaciones de los miembros).

II. Libertad de establecimiento

Con el objetivo de facilitar la libertad de establecimiento, los Estados restringirán las condiciones de autorización exigidas para la prestación de los servicios y solamente en ciertas circunstancias se podrán pedir autorizaciones, siempre que no sean discriminatorias, estén justificadas objetivamente por razones de interés general y sean proporcionadas (no se puede pedir una autorización si el objetivo puede lograrse mediante una "medida menos restrictiva"; por ejemplo mediante controles "a posteriori"). Además deben ser, específicas y no ambiguas, objetivas, y dadas a conocer con la suficiente antelación. Los suministradores privados podrán recurrir legalmente si las autoridades públicas no respetan las restricciones fijadas para las condiciones de establecimiento.

Requisitos prohibidos

Los Estados ya no tendrán capacidad de formular las siguientes requisitos, que quedarían prohibidos:

- de nacionalidad para los prestadores, sus empleados, las personas que posean el capital y los miembros de la dirección y control.
- el que estas personas establezcan su residencia donde la compañía tiene su sede.
- subordinación de la autorización de establecimiento a la prueba de que existe una necesidad económica o una demanda del mercado del servicio en cuestión.
- subordinación de la autorización de establecimiento a la evaluación de los efectos económicos potenciales de la actividad en cuestión.
- subordinación de la autorización de establecimiento a la adecuación de la actividad de que se trate a los objetivos económicos de las autoridades públicas.
- que se constituya o se participe en una garantía financiera o que se suscriba un seguro por el prestador o por una agencia suya establecida en el territorio nacional en el que se realiza el servicio.
- certificado de haber realizado la actividad durante un período mínimo de tiempo o de haberse registrado como empresa; pedir un establecimiento principal en lugar de una filial o delegación en su territorio.
- prohibir a los proveedores de servicios que tengan un establecimiento o que estén registrados en más de un EM.

III. Libre circulació de serveis

Principio del país de origen

El "principio del país de origen" radicaliza la normativa relativa a la llibertat de establiment descrita anteriorment, posant en joc un nou tipus de desregulació. De acord amb aquest principi, els EM han de garantir que els "proveïdors estan sotmesos només a les normatives nacionals de l'EM d'origen". Conseqüentment, les autoritats del país on es preveuen els serveis no poden en cap cas aplicar supervisió alguna: només ho pot fer el país d'origen. També s'estableix que el "EM d'origen serà responsable de supervisar al proveïdor i els serveis que proveï, inclosos els serveis subministrats en un altre EM" i que el EM d'origen haurà de comunicar al EM d'acollida les condicions d'empleu i treball del personal desplaçat, perquè aquest pugui actuar contra el proveïdor del servei en cas d'incompliment de les mateixes.

(Extracte de l'article elaborat a partir dels informes de Thomas Fritz, d'ATTAC Alemanya, i de Raoul Marc Jenna, d'Oxfam Bèlgica i URFIG França)

Objeccions de la CES-Confederació Europea de Sindicats sobre els elements més polèmics de la Directiva

> La dimensió social de l'estratègia de Lisboa s'incompleix àmpliament: cal una anàlisi de l'impacte, seriós i adequat

La CES lamenta que la Comissió hagi adoptat un enfocament unilateral respecte a l'Estratègia de Lisboa. Aquesta es basa en tres pilars: vincular la reforma econòmica a la promoció del creixement econòmic sostenible, a la millora de la qualitat de l'ocupació i a l'enfortiment de la cohesió social. La dimensió social s'ha oblidat àmpliament en la directiva.

Un mercat interior de serveis és part integral del mercat comú de la UE. No obstant això, per funcionar bé, els mercats han de basar-se en regles clares, que promoguin criteris més elevats i normes de qualitat mínimes acceptables, en les quals els consumidors puguin confiar. En conseqüència, és absolutament fonamental que s'inscriguin en la directiva mesures de protecció suficients per garantir que no generen incertesa, transferint als consumidors i als treballadors el risc vinculat a l'activitat econòmica.

La CES demana un estudi en profunditat de l'impacte social sobre els treballadors, els empresaris i els beneficiaris dels serveis, tenint en compte l'opinió dels sindicats europeus, considerada especialment important per causa de la falta de consulta abans de la presentació del projecte.

> Llibertat d'establiment: els Estats membre necessiten instruments eficaços per protegir els ciutadans i els treballadors

- La directiva crea obstacles a la capacitat dels Estats membre per ocupar-se de la qualitat i de la prevenció.

La imposició de regles comunes i de criteris estandaritzats normalment permet aconseguir la certesa jurídica i la igualtat. La Comissió Europea hauria d'intentar proposar una harmonització bàsica, com ho va fer per a l'establiment del mercat interior. Això és precisament el que falta en el projecte.

La supressió de barreres injustificades no significa que les barreres justificades també hagin de suprimir-se. Cal establir normes mínimes o normes comunes per a les qüestions principals, a fi de salvaguardar l'interès públic, els drets i la protecció dels treballadors. Els Estats membre han de conservar la llibertat de reglamentar els serveis en el seu territori en funció de prioritats determinades a nivell nacional, sempre que els reglaments no siguin discriminatoris. Les esmentades exigències són essencials per garantir la cohesió social i la qualitat dels serveis.

Si, en virtut del dret comunitari, els Estats membre tenen la possibilitat d'aplicar als prestataris de servei nacionals sistemes d'autorització o altres mesures i instruments, però no poden aplicar-los als prestataris de serveis estrangers que vulguin establir-se en el seu territori, el resultat final és una competència deslleial i un atac indirecte a la continuació d'aquests instruments nacionals.

- *Els sistemes nacionals de protecció de la salut i de la seguretat estan amenaçats.*

Segons l'opinió de la CES, la proposta es traduirà en una reducció intolerable de la capacitat dels Estats membres d'adoptar garanties en matèria de qualitat i de seguretat. Les regulacions de salut i de seguretat no estan harmonitzades a nivell europeu. Per tant, si s'aplica el principi de país d'origen, podrien aplicar-se nivells diferents de protecció dels treballadors en un mateix lloc de treball. Aquesta situació influirà sobre els reglaments establerts per les institucions, com ara les autoritats públiques, o els convenis col·lectius adoptats pels interlocutors socials. El projecte (Article 15(5)) prohibeix als Estats membres imposar noves obligacions als prestataris de serveis, llevat que provin no només que són necessàries, objectives i proporcionals, sinó també que sorgeixen d'una nova circumstància. Aquesta prohibició reduirà seriosament la capacitat dels estats membre de reclamar millors condicions de salut i seguretat en el lloc de treball.

- *Serà més difícil prevenir els possibles abusos en el treball temporal*

La CES està convençuda que el projecte de directiva sobre serveis no és adequat per abordar el treball temporal i, en particular, els aspectes específics dels sistemes d'autorització, la llicència i el registre, el control, la supervisió i l'aplicació, que segueixen sent necessaris en un sector que és tan vulnerable als possibles abusos i al frau.

El projecte de directiva sobre treball temporal hauria d'abordar aquesta qüestió de manera equilibrada, tenint també en compte el Conveni de l'Organització Internacional del Treball sobre les Agències d'Ocupació Privades, que autoritza explícitament els sistemes de llicències i control, per permetre als Estats membre protegir els seus mercats de treball i promoure el treball temporal de bona qualitat.

Aquesta és la raó per la qual totes les formes de serveis d'ocupació i de serveis intermediaris sobre el mercat de treball haurien d'estar excloses del projecte. Alhora, hauria d'adoptar-se una directiva que reguli el treball temporal.

>Principi del país d'origen: perill d'una carrera a la baixa

El principi del país d'origen és atractiu per a les indústries que busquen maximitzar els seus beneficis, minimitzant els riscos legals. *L'aplicació d'aquest principi podria augmentar el risc real d'abusos de competència en les àrees que no estan harmonitzades a nivell europeu.* Aquests tipus de mesures animarien els prestataris a desplaçar la seva seu als Estats membre de la UE en què els tipus fiscals, els requisits mediambientals i la protecció dels drets dels treballadors són menors. Per contra, les autoritats dels països amb nivells de protecció més elevats estarien obligades a reduir-los per mantenir la seva competitivitat.

La CES no creu que els reguladors dels Estats membre tinguin la motivació o la capacitat d'aplicar efectivament les normes en matèria de prestació de serveis tem-

porals transfronterers. Els prestataris de serveis temporals es beneficiaran d'un avantatge competitiu enfront de les empreses establertes perquè no estaran subjectes als mateixos criteris i, per tant, *no estaran en un pla d'igualtat*, cosa que està en total contradicció amb els principis del mercat interior.

L'aplicació del principi de país d'origen permet a diversos règims nacionals coexistir en el mateix país d'acollida i condueix a la juxtaposició de 28 reglamentacions nacionals. *Exacerba la competència deslleial i una carrera a la baixa, cap a les normes més baixes i menys reglamentades.* En virtut d'aquest principi, la llei uniforme ja no serà d'aplicació a l'Estat membre afectat. Al contrari, la llei variarà d'una persona a una altra, o d'una empresa a una altra, en funció del país d'origen dels prestataris de serveis. Els sistemes legals nacionals de cada Estat membre entrarien en competència directa els uns amb els altres. Aquesta situació podria tenir conseqüències negatives, provocant un *dumping* (competència deslleial entre Estats membre) a gran escala, i en particular, un *dumping* social accelerat.

Per exemple, els professionals de la salut no estan harmonitzats a nivell comunitari i la qualificació i les competències varien d'un Estat membre a un altre. Els serveis sanitaris no poden estar subjectes a un principi segons el qual l'àmbit de competència dels professionals sanitaris no sigui el mateix d'un estat a l'altre.

La CES creu que la norma hauria d'anar precedida de regles d'harmonització bàsiques que regulin la qualitat, el contingut i, en particular, les normes de seguretat dels serveis. En conseqüència, per evitar la transferència massiva de seus i les deslocalitzacions, seria preferible proposar normes europees mínimes, i per exemple, normes comunes per als prestataris de serveis que desitgin oferir els seus serveis més enllà de les fronteres.

>Desplaçament dels treballadors: és fonamental l'aplicació i la posada en marxa al país en el qual es desenvolupa el treball

És clar que el desplaçament transfronterer de treballadores i treballadors temporals no està exclòs del camp

d'aplicació de la directiva. En aquest context, és essencial per a les empreses i els treballadors, que les *derogacions en matèria de desplaçament dels treballadors donin lloc a un marc jurídic clar*. Aquest no és en absolut el cas. El projecte de directiva encara podria complicar encara més la prestació transfronterera de serveis!

La directiva sobre desplaçament de treballadors només cobreix les situacions de "desplaçament temporal". En la situació actual, no és clar quan es tracta d'un "desplaçament temporal" i quan el desplaçament ja no és temporal. En el futur, podria ser molt més important aclarir aquest punt i poder jutjar quina llei hauria d'aplicar-se a les relacions laborals.

Les propostes per limitar el poder dels Estats membre per supervisar i aplicar les seves pròpies reglamentacions nacionals constitueixen una preocupació important.

L'obligació de fer una declaració a les autoritats de l'Estat membre d'acollida es prohibirà, encara que s'està proposant una derogació temporal (per al sector de construcció) fins a finals de 2008. En virtut d'aquesta norma, el prestatari no està obligat a informar l'Estat membre d'acollida sobre les condicions d'ocupació i de treball aplicades al treballador desplaçat, això podria donar lloc a una desregulació i a un dumping social. La CES es pregunta per què la derogació només es manté fins a finals de 2008 i proposa posar en servei un sistema de declaració europea simple. La qüestió de com el país d'origen ha de ser informat de les possibles infraccions en el país d'acollida, que no pot exercir una supervisió sistemàtica i imposar sancions, segueix sense resposta. Segons el projecte, és responsabilitat de l'Estat membre d'origen garantir que el prestatari de serveis només desplaça treballadors que compleixin les condicions de residència i ocupació legals definides en la legislació del país d'origen. L'Estat membre d'acollida no pot imposar cap control preventiu als treballadors o al prestatari de serveis. Segons la CES, aquesta disposició privaria als Estats membres d'acollida d'instruments eficaços per evitar i controlar els possibles abusos. Encara que està establerta una obligació de cooperació entre els Estats membres, a penes podem considerar-la com a substitut.

La directiva vol igualment limitar els drets dels Estats membre a verificar l'estatus legal d'un nacional d'un país tercer (treballador no pertanyent a la Unió Europea) desplaçat al seu territori. No obstant això, hauria de seguir sent possible per als Estats membres adoptar les mesures adequades per evitar l'explotació dels treballadors emigrants irregulars, ja sigui pels prestataris de serveis transfronterers o pels nacionals.

En una jurisprudència recent, el Tribunal Europeu de Justícia ha determinat que per donar a un Estat membre la garantia que la situació dels residents no membres de la UE és legal, serà possible imposar al prestatari del servei una obligació d'aportar a les autoritats locals informació com la residència, el permís de treball i la cobertura social a l'Estat membre d'acollida.

Esmenes introduïdes en el document per a la seva aprovació al Parlament Europeu

Primerament cal tenir en compte que les esmenes aprovades a la darrera sessió del Parlament Europeu, "**compromís Gebhardt**", són un afegit a les esmenes ja aprovades per la Comissió del Mercat Interior del Parlament, fruit dels vots dels grups parlamentaris pertanyents als partits Popular Europeu i al Liberal i que malgrat el millorament del text no arriben al fons de les qüestions més problemàtiques, sorgides en el camp de la seva aplicació i a la prevenció dels possibles conflictes que sorgeixen amb la legislació laboral.

>Es fa una exclusió en la Directiva, dels serveis que pertanyen a benestar social (ajudes a la família, la cura dels infants i joves), habitatge social, agències de treball temporal, serveis de seguretat, transports locals (metro, autobusos, taxis), ambulàncies, i serveis portuaris.

>Confirmació de principi segons la qual la Directiva no cerca la privatització dels serveis econòmics d'interès general.

>Reformulació del principi del país d'origen amb el nom de "llibertat de circulació de serveis" i que suposa:

-Que qualsevol limitació a la llibertat d'oferiment de serveis ha de ser: necessària, proporcional i no discriminatòria en relació a la nacionalitat de l'empresa.

-Els estats membre no tenen el poder d'imposar cap requeriment en cap del casos següents:

·Existència d'una seu en els seu territori.

·Consecució d'una autorització prèvia per part de les autoritats locals.

·Necessitat d'un document d'identificació, emès per les autoritats del país d'origen, que certifiqui el dret a exercir l'esmentada activitat.

·Utilització d'eines o aparells determinats, que no vin-

guin imposades per les lleis de salut i seguretat en el treball.

- Aplicació de determinades formes contractuals als seus treballadors, si són autònoms.
- Límits sobre deduccions fiscals o impostos desproporcionats sobre els equips.

>Explicitació que la Directiva no afecta les lleis laborals (convenis, condicions de treball, seguretat i higiene laboral, legislació de la seguretat social).

>Es fa explícit que la Directiva no modifica els drets establerts a la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea.

>Les esmenes de la Comissió del Mercat Interior exclouen del tot de l'aplicació de la Directiva els serveis de salut; ara, però, es fan matisos sobre aquesta exclusió fixant uns criteris als quals els serveis de salut s'han d'adherir per no pertànyer al marc d'aplicació de la Directiva: que sigui prestat per professionals, prestat als pacients, regulats per la legislació del país. "Això, segons Matteo Guanazzi, significa a la pràctica que els serveis del tipus 'empresa a empresa' restaran dintre de l'àmbit de l'aplicació de la Directiva, i això permetrà seguir, per exemple, als hospitals externalitzar serveis no sanitaris segons les condicions fixades en la Directiva".

>S'afegeixen com a "raons primordials d'interès general": La preservació de l'equilibri dels comptes dels sistemes de la Seguretat Social. L'equitat de les transaccions comercials. La protecció del medi ambient i de l'ambient urbà.

>S'imposa als proveïdors que hagin transgredit les lleis del país d'acollida, el pagament d'una fiança abans de completar el procediment judicial administratiu o penal sobre aquesta transgressió.

(Treballat amb l'assessorament d'ATTAC)

Recull d'opinions

Abans de la votació al Parlament Europeu

Maria Badia / Partit Socialista de Catalunya

Grup Socialista en el Parlament Europeu/PSE

L'aplicació d'aquesta proposta de directiva, en el seu redactat actual, podria afavorir el dumping social i mediambiental a la Unió Europea i, per tant, erosionar els drets socials dels treballadors i les treballadores de Catalunya. Tanmateix, l'aprovació d'un bon text podria suposar la reducció de les barreres injustificades a la lliure circulació dels serveis en el marc del mercat únic europeu, i garantir la defensa dels drets socials i mediambientals, avançant cap a una harmonització a escala europea de la legislació sobre serveis.

Raül Romeva / Iniciativa per Catalunya-Verds

Grup dels Verds/Aliança Lliure Europea Verds/ALE

Tenint en compte que aquesta proposta de directiva atempta directament contra els serveis públics, és evident que pot tenir conseqüències molt greus per a Catalunya. A ningú li agradaria veure a una empresa prestar un servei a Catalunya sense complir la legislació sobre medi ambient d'aquí, per exemple. Seria profundament negatiu. A més a més, el dumping social que això provocaria ens veuria obligats a reduir el nostre nivell de protecció social i ambiental.

Bernat Joan / Esquerra Republicana de Catalunya

Grup dels Verds/Aliança Lliure Europea Verds/ALE

Tot depèn del redactat definitiu de la directiva. Tanmateix, tenint en compte que la nostra economia està fortament basada en els serveis, cal considerar-la, des del punt de vista dels prestadors de serveis, com una oportunitat per expandir mercat. Per al consumidor, la competència en els serveis pot aportar reducció de preus. Per als treballadors en general, si es manté el principi de país d'origen, pot significar una amenaça laboral important.

Ignasi Guardans / Convergència i Unió*Grup de l'Aliança dels Demòcrates i Liberals per Europa/ALDE*

En positiu, la proposta pot tenir un gran impacte a casa nostra. Qualsevol PIME catalana podria oferir els seus serveis al Rosselló o més enllà, en àmbits tan diversos com la reparació d'automòbils, la restauració per a grans col·lectius, o la neteja. O els viatges per a la tercera edat. I evidentment, també a la inversa, suprimint alguns dels requisits i dificultats excessius que tenim avui en matèria d'autoritzacions o llicències. Ara bé, si no s'exclou finalment l'audiovisual i s'aclareixen altres extrems sobre la diversitat cultural i lingüística i els instruments per a la seva protecció l'impacte pot ser molt negatiu per a la política lingüística de Catalunya i per a l'actual suport al cinema europeu arreu de l'Estat.

Després de la votació al Parlament Europeu**Jhon Monks, secretari general de la Confederació Europea de sindicats (CES)**

S'ha realitzat un gran progrés, això és veritat. El moviment sindical europeu a aconseguit uns canvis considerables. La Directiva Bolkestein ha estat fortament capgirada. És cert, però, que ara hem de veure els resultats de la votació. Encara hi ha punts molt ambigus sobre alguns serveis d'interès econòmic generals... que caldrà clarificar d'una manera més global; reconeixem el treball que s'ha fet i que es fa aquests dies al Parlament europeu.

Carola Fischbach-Pyttel, secretària de la Federació Sindical Europea dels Serveis Públics (FSESP-EPSU)

Una de les nostres peticions clau continua en peu, l'exclusió del camp cobert per la Directiva Bolkestein de tots els serveis d'interès econòmic general. Els serveis socials han estat exclosos d'acord amb una definició molt estreta: segons aquesta versió, els serveis socials exclosos són aquells que afecten la població més vulnerable. Per nosaltres, aquests serveis concerneixen a tota la po-

blació en general; no podem lliurar al mercat la gran majoria d'aquests serveis, no volem de cap manera que els serveis de l'aigua i els dels residus siguin liberalitzats.

Graham Watson, liberal britànic

Desitjaria una obertura més ampla del sector (serveis) que representa més del 70 % del Producte Interior Brut de la Unió europea.

Ernest-Antoine Seillière, president de la patronal europea (UNICE)

El deure de la Comissió europea és garantir un veritable mercat interior de serveis... Un poder excessiu dels Estats per restringir la prestació dels serveis, invocant moltes raons que van més enllà dels motius justificats d'interès públic, pot conduir al proteccionisme.

Ignasi Guardans, diputat al parlament europeu per Convergència i Unió*

Més enllà de crítiques específiques a aquesta aprovació, segons la meua opinió, el resultat final de la votació ha donat lloc a un text globalment positiu, que allunya els fantasmes -en alguns casos certament reals, però en altres simplement imaginats des de la demagògia o el descobriment- d'una ruptura del nostre model social a Europa. Amb el meu vot espero haver contribuït a això, en la línia de Convergència i Unió, a favor d'una economia oberta i dinàmica sempre dins d'un marc socialment responsable. Estic convençut que quan aquesta norma es transformi en realitat, en aquesta versió modificada i socialment molt més equilibrada que la proposta inicial, haurem donat un important pas endavant per permetre que Europa i les seves empreses, especialment mitjanes i petites, puguin desenvolupar tot el seu potencial de creixement econòmic, vertadera garantia real del benestar de cadascun dels seus ciutadans.

*Nota del Butlletí : Es va demanar a diferents diputats al Parlament europeu (PSC, ERC, Iniciativa, CiU) la seva opinió sobre aquest nou contingut de la Directiva sobre Serveis. Solament hem rebut la comunicació d'Ignasi Guardans de CiU, a qui des del Butlletí donem les gràcies.

